

SKOTERFÄRDEN

Av Lena Stiessel

Omslag Anders Timrén

Hegas

FÄRDEN MED GÄNGET

– Häng med bakpå mej! hojtade Mattias.

Han slängde sig upp på snöskotern. Så drog han i startsnöret. Gustav satte sig upp bakom Mattias. Skotern ryckte igång. Gustav höll på att kana av igen. Han fick grepp om Mattias midja.

Vad det lät! Gustav hade aldrig åkt snöskoter. Han bodde i Stockholm och han var van att segla. Det gick tyst. Men nu var han uppe i norr hos sin moster och morbror. Han gick i nian och hade sportlov.

– Ajj! vrålade Mattias. Släpp min mage för helvete.

Här var ett gäng där alla hade skoter. Nu körde de över ett vitt fält. Solen sken, snön var djup. Gustav kände hur härligt det var. Solen, den vita snön, fartvinden. Det var nästan som att segla. Utom att motorn vrålade.

Plötsligt tvärnitade Mattias. Gustav flög fram mot hans rygg. Alla stannade.

– Nu drar vi till skogen, ropade Mattias. Följ mej!

Med vild fart dundrade alla skotrar iväg mot skogsbrynet. Sedan blev det en tuff färd. Gustav hade svårt att hålla sig fast. Han tyckte att skotern flög mellan träden. Han ville köra själv. Det hade känts bättre. Mattias körde slarvigt.

Skotern sladdade och vrålade.

– Huka dej! skrek Mattias.

Där kom en låg gren emot dem. Gustav hukade. Grenen skrapade mot hjälmen. Hur långt skulle de?

Någon i gänget körde förbi Mattias. Han tvärnitade och Gustav flög fram.

– Vi kör inte längre. Soppan måste räcka hem, sa kompiserna.

– Okej, vi stannar här, sa Mattias.

Det blev alldeles tyst i skogen.

ÖL I SKOGEN

Det var fem killar i gänget. Gustav kände bara Mattias. Han hade känt honom i två dagar.

Så stod de alla sex i en glänta i skogen.

– Nu blir det korv, förklarade Mattias. Vi grillar. Fixa en brasa!

Fixa brasa? Det låg snö överallt. Vad skulle man bränna? En av killarna gick in under en stor gammal gran. Gustav gick efter. Där fanns massor av torra, tunna kvistar intill stammen. Det var bara att samla.

Till sist brann en liten eld. Korvburken öppnades. Alla hittade varsin pinne och trädde på korven. Den blev snart bränd i elden. Men den smakade rätt bra ändå.

Gustav fick en ölburk i handen. Det var gott öl. Det var starköl.

– I kväll kör vi ner på byn, sa Mattias. Du kan hänga med.

Han höll i sig en ölburk rakt upp och ner. Så kastade han den i närmaste buske.

– Går det inte renar här? frågade Gustav.

Han pekade på burken.

– Okej, vi samlar upp ölburkarna! bestämde Mattias. Vi tar hem dom.

En i laget fick fram en plunta. Han gick direkt till Gustav.

– Ska du ha dej en liten jävel? Så är du med i gänget.